

ske i Almindelighed, saa man tør ikke forlange, at de ikke skulle drage den Fordel af det, de kunne. Men skønt jeg gerne paa Grund af den Fordel, jeg har af Paptoldens Nedsættelse, vilde have Toldloven, kan jeg som Rigsdagsmand ikke være saa egoistisk at se paa min egen Fordel, naar jeg tror, at Landets almindelige Forhold derved blive skadede. Men selve Lovforslaget er jo i Grunden et Beskyttelseslovsforslag. Man paaberaaber sig, at man vil nedsætte med 20 à 25 pCt., og naar man saa ser efter, opdager man, at der er store Beskyttelser skjulte i Lovforslaget. Jeg skal f. Eks. henvise til Øl. Man vil forhøje et Pund Øl i Flaske fra 10 til 15 Øre; det er vist omtrent 3—4 Øre paa en halv Bajer eller rettere sagt en halv Porter. En Forhøjelse af Tolden paa al den Porter og Ale, alt det Øl fra England, der kommer ind i Landet i Flasker, vil yde vore egne Bryggerier en stor Beskyttelse, som de kunne udnytte. Det kan dog ikke være Meningen. Havde man maaske til Hensigt at paalægge vore Bryggerier en højere Told, saa kunde jeg forstaa det. Det almindelige Bajerskøl eller det Øl, som er skattepligtigt, paa det forhøjer man Afgiften fra 4 til 6 Øre Pundet. I denne Forhøjelse ligger igen en Beskyttelse, som slet ikke er saa ringe, og som jeg ikke paa nogen Maade kan forstaa, naar man ikke har fremlagt Forslag til yderligere Beskatning af Øl. Det vil kun føre med sig, at disse Bryggerier udnytte denne ny Beskyttelse og gør Lovforslaget endnu mere uantageligt, end det er. Lovforslaget er saaledes ikke alene teoretisk, men ogsaa ufærdigt. Teoretisk mener jeg i Modsætning til praktisk. Det er upraktisk, uretfærdigt, og det er ufærdigt, og jeg kan derfor ikke tilraade at tage Spiritussskat paa det. Jeg er en afgjort Modstander af Dagsordenen og en afgjort Modstander af Brændevinsskatten, men paa Grund af disse Forhold maa jeg dog stemme mod Dagsordenen, fordi den gør videre Forhandling umulig.

Nielsen-Grøn: Det blev sagt før, at det er godt, at Rigsdagstidenden viser, hvad man har sagt, og det maa jeg ogsaa erkende, idet det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendson) og adskillige andre ærede Medlemmer have lagt mig andre Ord i Munden, end jeg brugte forleden Dag. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere, hvad jeg sagde. Jeg sagde: „hvis de Herrer af Mindretallet, som staa her og beskyldte os,

Flertallet, før, at vi nu slaa alle fire Skatte-love ihjel, have nogen Sikkerhed for, at vi ved at vedtage Brændevinsskatten ville faa Folketingets Toldlov og de direkte Skattelove uforandrede. Kunde de Herrer garantere os det, ja, saa kunde jeg maaske være med til at forandre min Stilling, men de Herrer have ikke garanteret os en Smule, de have kun staaet her nede. . . og forsvaret Landstingets, om jeg saa maa sige, elendige Stilling over for Skattelovene.“ Det er saaledes, jeg har udtalt mig, og det er saaledes, jeg vil forstaa, og jeg kan endnu indtil dette Øjeblik ikke se, at en eneste af de Herrer af Mindretallet er kommen med Spor af Garanti for, at vi kunde faa noget. De sige, at vi andre ville slaa alt ihjel. Det er løbet rundt i deres Presse ogsaa i disse Dage. Enhver vil jo forsvare sig selv.

Saa skal jeg blot komme med en kort Bemærkning til. Det er udtalt særlig af det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen), at jeg vilde være med at jage ham, det ærede Medlem for Vonsild (Jessen) og andre, som stemte mod Dagsordenen, ud af Reformpartiet. Det har jeg aldrig sagt med en Stavelse. Jeg har sagt, at det ærede Medlem for Vonsild og jeg gik sammen ind i Reformpartiet, og saa sagde jeg, at nu var det Øjeblik kommet, da vi skulle skilles. Er det ikke en Skilsmisse, der finder Sted i Dag, naar vi nu komme til Afstemning, at det ærede Medlem for Vonsild siger nej til Dagsordenen og jeg siger ja? Men dermed skulde jeg rigtig nok ikke have sagt, at saa ere vi færdige som Partifæller i Reformpartiet. Jeg tror, de Herrer ville indrømme, at jeg er ret tolerant over for alle andre, og selv om vi skilles paa dette Punkt og maaske paa adskillige andre — ser jeg lige venlig til mine Kolleger, og, nu som før, smigrer jeg mig med, at jeg desuagtet ikke har en eneste Uven i dette Ting.

N. J. Larsen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) har unægtelig Ret i, at naar en Mand anmoder ham om 1 Krone, og han nægter ham den, saa ligger der ikke deri noget Tilsagn om, at han senere vil skænke ham 100 Kr. Men naar det ærede Medlem i Stedet for pure at nægte Manden den Krone, han beder om, siger: Kom igen i Morgen, saa ligger der ubestrideligt et Tilsagn deri. Og naar det ærede Medlem som Ordfører anbefaler Tinget at stemme for Dagsordenen, hvorved Brændevinsskattens Forhøjelse nu forkastes, men gør det